

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เรื่อง อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติตามพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑

สำนักงานคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทช ๗๓๐๐/๑๔๙๗ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๑ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปลความได้ว่า เนื่องด้วยพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มีบทบัญญัติในมาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๔๘ และให้คณะกรรมการกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์แห่งชาติ (กสช.) มีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ แต่ในบทเฉพาะกาลได้กำหนดให้คณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กทช.) มีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ในบางเรื่องเป็นการชั่วคราว เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของ กทช. เป็นไปตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติดังกล่าว สำนักงานคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติจึงหารือปัญหาข้อกฎหมาย ดังต่อไปนี้

๑. บทบัญญัติมาตรา ๗๔ (๑) หมายถึง อำนาจหน้าที่ในเรื่องการออกใบอนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ให้แก่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐตามมาตรา ๗๔ และอำนาจหน้าที่ในการออกใบอนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ให้แก่ผู้ได้รับอนุญาต สัมปทาน หรือสัญญา จากส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่นของรัฐ ตามมาตรา ๗๕ ด้วยหรือไม่ และมีอำนาจกำกับดูแลผู้ประกอบการที่ได้รับอนุญาตดังกล่าวด้วยหรือไม่ ทั้งนี้ จะมีหน่วยงานอื่นได้รับการยกเว้นหรือไม่ เช่น องค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย (Thai Public Broadcasting Service : TPBS)

นอกจากนี้ การออกใบอนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียงดังกล่าวข้างต้น จะต้องคำนึงถึงบทบัญญัติอื่นในพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ด้วยหรือไม่ เช่น บทบัญญัติในหมวด ๑ หมวด ๒ หมวด ๓ และหมวด ๔ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว

๒. การปฏิบัติหน้าที่ของ กทช. ตามมาตรา ๗๘ (๒) ในการดำเนินการเพื่อให้ผู้ประกอบการวิทยุกระจายเสียงชุมชนและกิจการที่ไม่ใช้คลื่นความถี่ รับใบอนุญาตเป็นการชั่วคราวไปพลางก่อนตามที่คณะกรรมการกำหนดนั้น กทช. จะมีอำนาจในการตรวจสอบคุณสมบัติ และความสมควรแห่งสิทธิ และช้อยกเว้นสิทธิของผู้ประกอบการวิทยุกระจายเสียงชุมชน และกิจการที่ไม่ใช้คลื่นความถี่ซึ่งจัดตั้งขึ้นโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายอยู่แต่เดิมหรือไม่ เพียงใด หรือต้องออกใบอนุญาตเป็นการชั่วคราวไปพลางก่อนโดยไม่มีช้อยกเว้น

๓. บทเฉพาะกาลไม่ได้บัญญัติให้บรรดาอนุบัญญัติทั้งหลายที่ออกตามพระราชบัญญัติวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๔๘ ที่ยกเลิกไปแล้ว มีผลใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดกับพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และโดยที่พระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มีผลกระทบต่อสังคม เศรษฐกิจ วัฒนธรรม และการพัฒนาชุมชนอย่างมาก รัฐบาลในอดีตที่ผ่านมาจึงได้กำหนดกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ไว้อันมีลักษณะเป็นข้ออนุบัญญัติซึ่งเป็นบรรทัดฐานที่ใช้มาโดยตลอด บัดนี้พระราชบัญญัติวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๔๘ และฉบับแก้ไขได้มีผลยกเลิกแล้ว อนุบัญญัติที่ออกตามกฎหมายเหล่านั้นจะมีผลใช้บังคับอยู่หรือไม่ ประการใด และจะเยียวยาอย่างไรได้บ้าง

๔. การปฏิบัติหน้าที่ของ กทช. ในการอนุญาตและกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการออกใบอนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์นั้น โดยที่มาตรา ๑๖ บัญญัติให้การดำเนินการดังกล่าวต้องสอดคล้องกับแผนแม่บทกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ และแผนความถี่วิทยุ โดยที่ขณะนี้ยังไม่มีกำหนดแผนแม่บทกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์และแผนความถี่วิทยุ กทช. จะมีอำนาจหน้าที่กำหนดแผนแม่บทกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ และแผนความถี่วิทยุสำหรับกิจการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการออกใบอนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ได้หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้พิจารณาข้อหารือของสำนักงานคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ประกอบกับได้รับฟังคำชี้แจงจากผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ แล้ว มีความเห็นดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง เห็นว่า เมื่อมาตรา ๗๘[๑] ซึ่งเป็นบทเฉพาะกาลของพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้บัญญัติให้ กทช. ปฏิบัติหน้าที่ กทช. เป็นการชั่วคราว ในระหว่างที่การจัดตั้งองค์กรของรัฐที่เป็นอิสระเพื่อทำหน้าที่จัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกรประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมตามมาตรา ๔๗ ของรัฐธรรมนูญ ยังไม่แล้วเสร็จ โดยที่มาตรา ๗๘ (๑) กำหนดให้ กทช.

มีอำนาจหน้าที่ประการหนึ่ง ได้แก่ กรณีที่จะต้องดำเนินการตามที่กำหนดไว้ในบทเฉพาะกาลแห่งพระราชบัญญัตินี้ให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และเมื่อมาตรา ๗๔(๒) และมาตรา ๗๕(๓) เป็นบทบัญญัติอันเป็นบทเฉพาะกาล กทช. จึงย่อมมีอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๗๔ และมาตรา ๗๕ ดังกล่าว สำหรับกรณี กทช. ได้ดำเนินการออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ซึ่งได้รับอนุญาตตามมาตรา ๗๕ แล้วจะมีอำนาจกำกับดูแลการประกอบกิจการของผู้ประกอบการที่ได้รับใบอนุญาตตามอำนาจที่บัญญัติไว้ในหมวดต่าง ๆ ของพระราชบัญญัตินี้ด้วยหรือไม่นั้น เห็นว่า เมื่อมาตรา ๗๕ มิได้กำหนดถึงอำนาจหน้าที่ของ กทช. ที่ต้องปฏิบัติหน้าที่แทน กสช. เป็นการชั่วคราว ในกรณีที่กำกับดูแลการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ไว้ แต่โดยที่มาตรา ๗๕(๔) ซึ่งเป็นบทเฉพาะกาลด้วยเช่นกัน ได้กำหนดให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ ซึ่งมีหน้าที่ในการเสนอความเห็นและปฏิบัติการอื่นตามที่คณะกรรมการมอบหมาย และได้กำหนดให้คณะกรรมการชุดนี้มีอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๕๓(๕) แห่งพระราชบัญญัตินี้ด้วย กล่าวคือ อำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการกำกับดูแลให้มีการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ดังนั้น ในกรณีนี้ กทช. ซึ่งปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการ กสช. เป็นการชั่วคราวจึงไม่มีอำนาจในการกำกับดูแล แต่ต้องดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการดังกล่าวเพื่อทำหน้าที่กำกับดูแลการประกอบกิจการของผู้ประกอบการต่อไป

ส่วนประเด็นที่ว่า ในการใช้อำนาจตามบทเฉพาะกาลข้างต้นของ กทช. หากมีหน่วยงานอื่นที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องขอรับใบอนุญาต เช่น องค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย (Thai Public Broadcasting Service : TPBS) จะได้รับการยกเว้นไม่ต้องขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการหรือไม่นั้น เห็นว่า โดยที่บทบัญญัติมาตรา ๖๑(๖) แห่งพระราชบัญญัติองค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งเป็นกฎหมายที่จัดตั้งองค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย และเป็นกฎหมายเฉพาะได้กำหนดไว้ว่า ในระหว่างที่ยังไม่มี กสช. ให้องค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย (TPBS) ได้รับยกเว้นไม่ต้องขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ตามกฎหมายว่าด้วยวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ และเนื่องจากในปัจจุบันยังไม่มีคณะกรรมการที่ทำหน้าที่กำกับดูแลการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ดังนั้น องค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย (TPBS) จึงยังคงได้รับการยกเว้นไม่ต้องขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย ส่วนองค์กรอื่น ๆ จะได้รับการยกเว้นด้วยหรือไม่นั้น ต้องพิจารณาเป็นกรณี ๆ ไป

ประเด็นที่สอง เห็นว่า บทเฉพาะกาลมาตรา ๗๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ฯ บัญญัติให้ กทช. ซึ่งปฏิบัติหน้าที่แทน กสช. มีอำนาจพิจารณาออกใบอนุญาตให้ผู้ประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียงชุมชนหรือกิจการที่ไม่ใช้คลื่นความถี่ ที่ดำเนินการอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นการชั่วคราวได้ ประกอบกับมาตรา ๗๕ (๒) ยังได้บัญญัติให้อำนาจคณะกรรมการที่จะกำหนดเรื่องต่างๆ เกี่ยวกับการดำเนินการ

ออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ประกอบการเหล่านี้ไว้ด้วย ดังนั้น โดยผลของมาตรา ๗๘ (๒) ดังกล่าว กทช. ซึ่งปฏิบัติหน้าที่แทน กสช. เป็นการชั่วคราวในกรณีนี้ จึงย่อมมีอำนาจที่จะกำหนดหลักเกณฑ์ต่าง ๆ เกี่ยวกับการดำเนินการออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ประกอบการตามมาตรา ๗๘ (๒) ได้ แต่อย่างไรก็ดี ในการกำหนดหลักเกณฑ์ต่าง ๆ นั้น จะต้องคำนึงถึงวัตถุประสงค์ของกฎหมายและความมุ่งหมายของบทบัญญัติมาตรา ๗๘ (๒) ที่ประสงค์จะให้การประกอบกิจการดังกล่าวได้รับใบอนุญาตเป็นการชั่วคราวไปพลางก่อนจนกว่าองค์กรของรัฐที่เป็นอิสระเพื่อทำหน้าที่จัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมตามมาตรา ๔๗ ของรัฐธรรมนูญ จะเข้ารับหน้าที่ดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไป

ประเด็นที่สาม เห็นว่า เมื่อพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ตราขึ้นใช้บังคับ โดยบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๔๘ ทั้งฉบับ และมีได้มีบทบัญญัติใดอันเป็นบทเฉพาะกาลรองรับบรรดาอนุบัญญัติที่ออกตามพระราชบัญญัติวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๔๘ ไว้ ดังนั้น บรรดาอนุบัญญัติเหล่านั้นก็ย่อมจะต้องสิ้นผลการใช้บังคับไปด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตาม กทช. เห็นว่า ในการดำเนินการตามมาตรา ๗๘ ที่จะต้องปฏิบัติหน้าที่ กสช. เป็นการชั่วคราวนั้น มีความจำเป็นที่จะต้องบัญญัติหลักเกณฑ์ใดเพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวได้ กทช. ย่อมสามารถที่จะกำหนดขึ้นได้ แต่ต้องเป็นกรณีที่อยู่ในอำนาจที่จะสามารถกำหนดได้ตามมาตรา ๗๘ ด้วย

ประเด็นที่สี่ เห็นว่า บทบัญญัติมาตรา ๗๘ อันเป็นบทเฉพาะกาลบัญญัติให้ กทช. ปฏิบัติหน้าที่แทน กสช. ไปพลางก่อน เฉพาะในเรื่องที่กำหนดในมาตรานี้เท่านั้น แต่เมื่อการจัดทำแผนแม่บทกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ และแผนความถี่วิทยุสำหรับกิจการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ มิได้เป็นกิจการที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๗๘ ดังกล่าวแล้ว ดังนั้น กทช. ย่อมไม่อาจอาศัยอำนาจตามมาตรา ๗๘ นี้ เพื่อจัดทำแผนแม่บทกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์และแผนความถี่วิทยุสำหรับกิจการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ได้

(คุณพรทิพย์ จาละ)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มิถุนายน ๒๕๕๑

□ ส่งพร้อมหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๐๑/๐๗๑๓ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๑
ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

[๑] มาตรา ๗๘ ในระหว่างที่การจัดตั้งองค์กรของรัฐที่เป็นอิสระเพื่อทำหน้าที่จัดสรรคลื่นความถี่ และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมตามมาตรา ๔๗ ของ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ยังไม่แล้วเสร็จ ให้คณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติตามพระราชบัญญัติ องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ เป็นการชั่วคราวโดยให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินการตามที่กำหนดไว้ในบทเฉพาะกาลให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย

(๒) ดำเนินการเพื่อให้ผู้ประกอบการวิทยุกระจายเสียงชุมชนและกิจการที่ไม่ใช้คลื่นความถี่ รับใบอนุญาตประกอบกิจการบริการชุมชนและกิจการที่ไม่ใช้คลื่นความถี่เป็นการชั่วคราวไปพลางก่อนตามที่ คณะกรรมการกำหนด โดยใบอนุญาตประกอบกิจการบริการชุมชนชั่วคราวและกิจการที่ไม่ใช้คลื่นความถี่ ให้มีอายุ ไม่เกินหนึ่งปี

(๓) ประกาศกำหนดสัดส่วนรายการและให้ความเห็นชอบผังรายการของผู้ได้รับใบอนุญาต ตาม (๒)

(๔) ควบคุมดูแลให้การส่งหรือการแพร่เสียงของผู้ได้รับใบอนุญาตตาม (๒) เป็นไปตามขนาด กำลังส่งที่กำหนดและครอบคลุมพื้นที่ที่ได้รับอนุญาต

[๒] มาตรา ๗๙ ให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่นของรัฐ ที่ประกอบกิจการกระจาย เสียงหรือกิจการโทรทัศน์อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ประกอบกิจการนั้นได้ต่อไปจนถึงวันที่กำหนดใน แผนแม่บทกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ใช้บังคับ โดยหากส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของ รัฐประสงค์จะประกอบกิจการต่อไปให้จัดทำแผนประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์เพื่อขอรับ ใบอนุญาตจากคณะกรรมการ และให้คณะกรรมการออกใบอนุญาตประกอบกิจการให้แก่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐนั้นโดยคำนึงถึงความจำเป็นของกิจการประกอบกิจการและการใช้คลื่นความถี่

[๓] มาตรา ๘๐ ผู้ที่ได้รับอนุญาต สัมปทานหรือสัญญา จากส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือ หน่วยงานอื่นของรัฐ เพื่อประกอบกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้นั้นมีสิทธิประกอบกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์ตามที่ได้รับอนุญาต สัมปทานหรือสัญญานั้นต่อไป จนกว่าการอนุญาต สัมปทาน หรือสัญญานั้นจะสิ้นสุด

ให้คณะกรรมการออกใบอนุญาตประกอบกิจการตามพระราชบัญญัตินี้ให้แก่ผู้ได้รับอนุญาต สัมปทานหรือสัญญา จากส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่นของรัฐตามลักษณะประเภทและขอบเขตของการ ประกอบกิจการที่ได้รับอนุญาต สัมปทานหรือสัญญา โดยใบอนุญาตประกอบกิจการดังกล่าวให้มีอายุตามระยะเวลา ที่เหลืออยู่ของการอนุญาตสัมปทานหรือสัญญานั้น และให้ได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมใบอนุญาตตามมาตรา ๑๙

มิให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัตินี้มาใช้ บังคับกับผู้ได้รับใบอนุญาตตามวรรคสอง

[๔]มาตรา ๗๙ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๗๘ ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการ วิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์คณะหนึ่ง ประกอบด้วย

(๑) ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นประธานอนุกรรมการ

(๒) ปลัดกระทรวงกลาโหมหรือผู้แทน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการหรือผู้แทน เลขาธิการ คณะกรรมการกฤษฎีกาหรือผู้แทน อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์หรือผู้แทน อธิบดีกรมการปกครองหรือผู้แทน เลขาธิการคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติหรือผู้แทน และผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือผู้แทน เป็นอนุกรรมการ

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนหกคนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ทางด้านนิติศาสตร์ วารสารศาสตร์ หรือสื่อสารมวลชนจำนวนสามคน กฎหมายมหาชนจำนวน สองคน เทคโนโลยีการสื่อสาร หรือด้านอื่นที่เกี่ยวข้องและเป็นประโยชน์ต่อการกำกับกิจการจำนวนหนึ่งคน เป็นอนุกรรมการ

(มี

ต่อหน้าถัดไป)

(ต่อจากเชิงอรรถที่ ๔)

(๔) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจากประธานสภาสถาบัน นักวิชาการด้าน สื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทยหรือผู้แทน นายกสผาคมนักข่าววิทยุและโทรทัศน์ไทยหรือผู้แทน นายกสผาพันธ์ สมาคมวิชาชีพวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์หรือผู้แทน ประธานสภาองค์การพัฒนาเด็กและเยาวชนหรือผู้แทน ประธานคณะกรรมการประสานงานองค์กรพัฒนาเอกชนหรือผู้แทน ประธานสมาคมสมาคมนักการทูตทุกประเภทแห่ง ประเทศไทยหรือผู้แทน และประธานสหพันธ์องค์กรผู้บริโภคหรือผู้แทน เป็นอนุกรรมการ

ให้เลขาธิการคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติเป็นอนุกรรมการและเลขานุการ

ให้คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งมีหน้าที่ในการเสนอความเห็นและปฏิบัติการอื่นตามที่ คณะกรรมการมอบหมาย โดยให้มีอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๕๓ ด้วย

ให้นำกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองในส่วนที่เกี่ยวกับการประชุม การปฏิบัติหน้าที่ และการพ้นจาก ตำแหน่ง มาใช้บังคับแก่คณะกรรมการโดยอนุโลม

[๕]มาตรา ๕๓ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการและพนักงานเจ้าหน้าที่ มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เรียกให้ผู้ที่เกี่ยวข้องมาชี้แจงหรือส่งเอกสารหรือพยานหลักฐานเพื่อประกอบการพิจารณา

(๒) มีหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสารหรือวัตถุใดมาเพื่อประกอบการพิจารณาหรือเพื่อใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิสูจน์การกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) เข้าไปในอาคารหรือสถานที่ประกอบการของผู้รับใบอนุญาตหรือบุคคลใดในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น เพื่อตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำความผิด ค้นวัตถุที่ใช้ในการกระทำความผิด วัตถุที่มีไว้เป็นความผิดหรือวัตถุที่จะนำไปใช้กระทำความผิด รวมทั้งการกระทำใดที่อาจเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดในการอนุญาต

ฯลฯ

ฯลฯ

[๖]มาตรา ๖๑ ในระหว่างที่ยังไม่มีคณะกรรมการกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์แห่งชาติตามกฎหมายว่าด้วยองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม ให้องค์การฯใช้คลื่นความถี่ตามที่ได้รับโอนมาตามมาตรา ๕๗ และได้รับยกเว้นไม่ต้องขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ตามกฎหมายว่าด้วยวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์